ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Διευθυντής: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΡΑΒΑΝΗΣ
Τὸ φύλλον λεπτὰ 50

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ—ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 120 || Ἐτησία Λίρ. Ἀγ. 1
Ἑξάμηνος » 65 || Ἑξάμηνος Σελ. 12
Ἀμερικῆς ἐτησία Δολλάρια 5
Διαχειριστής: ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 10 Νοεμβρίου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΕ'.—Ἀριθ. 3707

ΠΑΡΕΦΡΟΝΗΣΑΜΕΝ ΔΥΣΤΥΧΩΣ

Εἶναι οἰκτρὸν τὸ θέαμα τὸ ὁποῖον παρουσιάζομεν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ ἑπτὰ τώρα καὶ τοῦ ὁποίου ἀπολαύουν μετὰ περισσῆς εὐχαριστήσεως ὅλοι οἱ ἐχθροί.

Δὲν ἐγράφη ἐξ; τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν τραγικωτέρα κωμῳδία ἢ κωμικωτέρα τραγῳδία ἐκείνης ἡ ὁποία παίζεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἀπό τινων ἐτῶν.

Συνεκολόνισθησαν ἐκ βάθρων καὶ ἀνετράπησαν εἰς συντρίμματα θρόνοι καὶ ὑπεδείχθη εἰς τοὺς ἐπαῖζήσαντας μονάρχας καὶ πρίγκηπας ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐπαγγέλματος τὸ ὁποῖον μετήρχοντο εἶναι καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ξυλοκόπου καὶ τόσα ἄλλα πρὸς τὰ ὁποῖα δύνανται καὶ πρέπει νὰ τραποῦν.

Τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα διέδραμε τὴν ὑρήλιον ὅλην καὶ οἱ λαοὶ ἐν τῷ θεσμῷ τῆς μοναρχίας εἶδον ὅτι κρύπτεται ὁ ἀπασιώτερος ἐχθρός των.

Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός; ὁ δημοκρατικώτερος τῶν λαῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ;

Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ συγκλονισμοῦ, τῆς ἀνατροπῆς τῶν θρόνων, τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ δημοκρατικοῦ πνεύματος, ὑψώθη πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀντίθετος, μοναρχικὸς καὶ ἐπανέφερεν ἕνα βασιλέα, ὑπὸ τραγικὰ; συνθήκας, ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ καὶ τὸν ὑπεδέχθη, πῶς νὰ τὸ εἴπωμεν; πρόθυμος ἐπιτέλους; ἀπὸ τοὺ. ἴττους; τοῦ ἅρματός του! ἕνα βασιλέα ποὺ τοῦ εἶχε στοιχίσει τόσα προηγουμένως, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς.

Καὶ ἡ καταστροφὴ συνετελέσθη διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ὁ μονάρχης αὐτὸς τὸ ἠθέλησε.

Αἴ. Δὲν ἠρώτησεν ἡ καταστροφὴ ἡ ἐπελθοῦσα, ὅπως δὲν ἠρώτησαν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα δεινὰ τὰ ὁποῖα ἡ μοναρχία ἐστοίχισε ἐπὶ ἕνα αἰῶνα τώρα εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν· δὲν ἠρώτησε νὰ μισηθῇ ὅσον ἔπρεπε ὁ θεσμός, νὰ ἀνατραπῇ ὁ θρόνος ἐκ θεμελίων καὶ νὰ ἀποδιωθῇ ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἰδίου λαοῦ.

Δὲν ἠρώτησεν ἡ ἀνήκουστος συμπεριφορὰ τοῦ μονάρχου ἐκείνου. Οὐδεὶς μονάρχης ἠγαπήθη καὶ ἐλατρεύθη μὲ ὅσην δύναμιν ἐκεῖνος, ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Καὶ ὅμως; εἰς ἀνταπόδοσιν, τὸν λαὸν αὐτὸν ποὺ τὸν ἠγάπησε καὶ τὸν ἐλάτρευσεν ὅσον ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατὸν, ἐπανῆλθεν ὁ μονάρχης αὐτὸς διὰ νὰ τὸν καταστρέψῃ, ἐν πλήρει γνώσει καὶ πεποιθήσει ὅτι ἐπανερχόμενος θὰ τὸν κατεστρέφε.

Διατί νὰ ἀνατραπῇ ἡ βασιλεία; Μὴν εἶμεθα οἱ μόνοι βασιλευόμενοι; Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ ἄλλοι εἰς ἄλλα κράτη βασιλεῖς. Καὶ ὑπάρχει ἀκόμη ὑπόλοιπον Ἑλληνικὸν κράτος διὰ νὰ συνεχισθῇ ἡ βασιλεία; τοῦ καὶ ὑπάρχει ἀκόμη λαὸς Ἑλληνικὸς καὶ χώρα ἑλληνικὴ ποὺ ὑπόδουλοῦται.

Ὄχι ὅλα αὐτὰ δὲν ἦσαν ἀρκετὰ διὰ νὰ ἀτιθῇ μεταβολὴ εἰς τὰ πνεύματα τῶν μοναρχικῶν.

Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀποπεμφθέντος πατρὸς ἐλπίθη νὰ ἀνέλθῃ τὸν ἀμωσταγῆ θρόνον μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ πολιτεία καὶ ἡ τύχη τοῦ πατρὸς θὰ τὸν καθωδήγει εἰς τὴν πρέπουσαν ὁδὸν τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ κράτους.

Φροῦδη ἐκ τῶν προτέρων ἐλπίς. Ὑπὸ ἐπανάστασιν, καταγγέλλεται, ὁ ἀνάξιος τοῦ πατρὸς υἱός, ὅτι ἐβυσσοδόμησεν ἐναντίον τοῦ δυσμοίρου αὐτοῦ λαοῦ, συνεννοούμενος μετὰ τῶν στασιαστῶν, διὰ νὰ τὸν ὁδήγῃ εἰς ἀλληλοσφαγὴν, νὰ τὸν περιορίσῃ εἰς τὰ παλαιὰ σεσηρὰ ὅρια τοῦ κράτους, διὰ νὰ καθίσῃ ἔπειτα αὐτὸς ἐπὶ τοῦ τραχήλου του μονάρχης παντοδύναμος, ἀνενόχλητος, ἀναπαυόμενος μακαρίως ἐν κύκλῳ ὅλων τῶν φαύλων μοναρχικῶν στοιχείων.

Καὶ τώρα;

Ἀκράτητος ὁ γέλως ἐκσπᾷ εἰς βάρος μας εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, ὡς νὰ εἴμεθα οἱ παλιάτσοι τοῦ κόσμου.

Δὲν ἠστοχοῦν λόγχαι αὐθωρεὶ οὔτε ἐβρόντησαν τηλεβόλα διὰ νὰ σαρώσουν τὸν ἁμαρτωλὸν θρόνον ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσουν ἕνα ἐλεύθερον πολίτευμα, ὅπως θὰ συνέβαινεν εἰς πάντα ἄλλον λαόν.

Προὐτάθη ἀλλὰ δημοψήφισμα νὰ ἀποφανθῇ ὁ λαὸς διὰ τὴν πολιτείαν τοῦ μονάρχου, διὰ τὸ πολίτευμα ἐν γένει.

Καὶ ὡρίσθησαν ὅλοι οἱ ἀρτιοσκέλεις πολιτικοί, ὅλοι οἱ φθάνοντες, διὰ νὰ παραιτήσουν καὶ τοὺ; νέου; καὶ τοὺ; ἀγνοῦ; ἐταγγελλόμενοι πρωτοφανῆ σφάλη, θέοντες εἰς ἐνέργειαν μεθόδους ἑώλους καὶ πολὺ τετριμμένας, διὰ νὰ διακηρύξουν ὅτι ἡ δημοκρατία πρέπει νὰ ἐγκυθῇ εἰς τὴν χώραν αὐτὴν μὲ τὸ σταυρονόμερον, μὲ τὸ χειρότερον, διὰ λεπτολόγων καὶ ἀτελεύτητων φλυαριῶν, ἐὰν καὶ ὅταν εὐδοκήσῃ νὰ τὸ θελήσουν οἱ πλείονες; τοῦ Ἔθνους, καὶ ὄχι δι' ἀμέσου δημοψηφίσματος, ὡς θέλει καὶ ἀπαιτεῖ ὁ λαός. Διὰ νὰ γίνουν οὕτω ἀκούσιοι Ἡρακλεῖς τοῦ Στέμματος, καὶ νὰ ἐδραιώσουν μίαν ἀκόμη φορὰν τὸν ὀλέθριον θεσμόν.

Καὶ οἱ τοιαῦτα προτείνοντες καὶ τοιαῦτα ὑποστηρίζοντες εἶνε προϊστάμενοι κομμάτων καὶ ἀρχῶν. Καὶ ἔχουν σῶας τὰς φρένας.

Αἴ, μὰ τοὺς θεοὺς, ἀφ' οὗ τοιαῦτα γνωματεύονται εἰς τοιαύτην κρίσιμον στιγμὴν, δὲν ἀποιμένει, παρὰ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι παρεφρονήσαμεν εἰς βαθμὸν τελείως ἀθεράπευτον καὶ εἶναι πολὺ δικαιολογημένος ὁ γέλως τῶν ἄλλων λαῶν ποὺ ἀκούεται εἰς βάρος μας.

Μανώλης Σ. Βάλλης

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ κ. Ἀλ. Παπανασταστίου ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺ; ἀντιπρόσωπου; τοῦ τύπου τὰ ἀκόλουθα εἰς ἀπάντησιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Καφαντάρη:

«Δὲν εἶνε σκοπιμον εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν μερικαὶ λέξεις ἢ ἀρχαὶ ἐφρεζεύουσαι γενικὴν ἀναγνωρισμένης ἀληθείας ἢ γενικοὺς πόθους καὶ ἀπολογοῦν ὡς; νομίσμα καὶ νὰ χρησιμοποιοῦνται ὄχι μόνον ἀπὸ ἐκείνους ποὺ θέλουν νὰ προσορμίσουν τὴν ὁρμὴν των εἰς αὐτὰ; ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐπιδιώκοντας ἐἴτε ἀνεπιγνώστως ἐἴτε ἀσυνειδήτως νὰ μὴ τὰ; ἀναγνωρίσουν πρακτικῶς.

Ἀδύτὸ τὸ φαινόμενον καιρουσιοῦσι τὸν τελευταῖον καιρὸν ἢ χρησιμοποίησις ἀπὸ ἄλλου τῶν ὑπὸ ὑπηρεσιῶν ἀρχῶν: τῆ, δέσποτεινῆς ὁμοτοίας καὶ τῆ, λαϊκῆ, κυριαρχίας. Λύσις τὰς ὑδὸ ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι ἀντιπροσωπεύουν εἰς ἕνα ἰσχυρὸν πάσον τοῦ Λαοῦ χρησιμοποιεῖ καὶ ὁ κ. Καφαντάρης; διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πολιτικήν του —κόσον δὲν ἔχει παραξενεῦσι καὶ δὲν ἔχει λυπήσῃ αὐτὴ ἄλλους ὅσοι ἐγνάριζον καὶ συνεξέοντο μὲ τὸν κ. Καφαντάρην παλαιότερα—ἢ ὁποία ἀντεπιστρατεύεται εἰς τὴν ἱκανοποίησίν των.

Ἡ δεωτερινὴ γολήνη δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποκατασταθῇ πρὶν λυθοῦν ὁριστικῶς τὰ θεμελιόδεσρα πολιτικὰ ζητήματα, περὶ τὰ ὁποῖα στρέφεται ἡ δεωτερινὴ ἀντίθεσις. Τὰ κρυιστερὸν ἀπὸ τὰ ζητήματα αὐτὰ, εἶε τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται καὶ τῶν ἄλλων ἡ τύχη, εἶνε, ἰδίως μετὰ τὸ τελευταῖον στασιαστικὸν κίνημα, τὸ πολιτειακὸν ζήτημα.

Καὶ τοῦτο πολὺν δὲν ἠμπορεῖ νὰ λεηθῇ ὁριστικῶς ἂν δὲν γίνῃ σεβαστὴ ἡ λαϊκὴ κυριαρχία δηλαδὴ ἂν δὲν σεηριχθῇ εἰς ἀπόφασιν τοῦ Λαοῦ.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις ἐπιζήτεινεν πρὸ ἀλίγων ἡμερῶν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποστηρίζει τὸ προεκλογικὸν δημοψήφισμα διὰ τὸ ζήτημα τοῦ πολιτεύματος.

Ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἔχει τὰ ἑξῆς ἐξαιρετικὰ πλεονεκτήματα:

1ον) Ὅτι λύει ταχύτερον τὸ ζήτημα καθὼ μὲ οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον καὶ ὁριστικῶς, ἀφοῦ θὰ ἀποφασίσῃ ὁ Λαὸς εἰδικὼς ἐπ' αὐτοῦ ἀσφέτως πρὸς οἱονδήποτε ἄλλο ζήτημα.

2ον) Ὅτι τὸ λύει εἰς μίαν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν λόγῳ τοῦ χάους ποὺ προεκλήθη ἐκ τῆς τελευταίας στάσεως, ἐπῆλθε χαλάφωσις τῶν κομματικῶν δεσμῶν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει εἰς μέγα μέρος πολιτῶν νὰ σχηματίσουν γνώμην ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος ἀσφέτως πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ κόμματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκον ἕως τώρα. Τοῦτο ἰσχύει κατὰ περισσότερον λόγον διὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ἀκραδοὺς τῶν ἀντεκπαστικῶν κομμάτων, οἱ ὁποῖοι ἀνειληφθέντες εἰς ποίαν κατεστροφὴν ἢ πεῖρον νὰ μὴ; σφίγῃ ὁ μογαρχισμὸ, βλέπουν εἰ; τὴν πολιτειακὴν μεταβολὴν μίαν λύσιν σωτηρίαν. Εἶνε ζήτημα, ἐὰν θὰ διατηρήσουν αὐτὴν τὴν ἀμεροδίκτεον διάθεσιν μετὰ τὴν κομματικὴν ἀναζωπύρωσιν τῆς ἀνεπιγνωστικῆς περιπάτεσεως εἰς τὴν ὁποῖαν ἀποκλίουν διὰ λόγου; ἀσφέτους πρὸς τὰ πολιτειακὰ; των πεπεισθήσεις.

3ον) Ὅτι ἀπωλεῖει ἐλατερικὰ, ἀνωμαλίας, διότι ἡ βία ἀντίδρασις, τὴν ὁποίαν ἤτο ἀνεκφόβιστον νὰ προκαλέσῃ ἡ πολιτειακὴ μεταβολὴ, ἐσῳ καὶ προσκλομένη μὲ δημοψήφισμα, ἔγινε προκαταβολικῶς καὶ προεξωφλήθη μὲ τὴν κατάπνιξιν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος. Μὲ τὴν πάροδον χρόνου, χωρὶς νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, δὲν γίνεται τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ αὐξάνουν αἱ πιθανότητες μιᾶς βιαίας ἀντιδράσεως.

4ον) Ὅτι θὰ κατασιήσῃ πλέον ἱκανὴν τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν πρὸς γόνιμον ἐργασίαν, διότι θὰ τῆς δόσῃ ἐκ τῶν προτέρων σαφῶς ὡρισμένην κατεύθυνσιν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου πολιτεύματος.

Κατὰ συνέπειαν δύο εἰλικρινῶς ἐπιθυμοῦντες πολιτειακὴν μεταβολὴν διὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Δημοκρατίας εἶτε φυσικὼ νὰ ἀγωνίζονται μὲ φανατισμὸν ὑπὲρ τοῦ προεκλογικοῦ δημοψηφίσματος ἀφ' οὗ τὸ ζήτημα ὅπως γενικῶ, πλέον ὁμολογεῖται, δὲν ἠμπορεῖ νὰ λυθῇ διὰ τῶν ἐκλογῶν.

Ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, τὸ ὁποῖον ἔως τώρα ἀπέρριπτε τὴν πολιτειακὴν μεταβολὴν, προεβλήθη πρόχεις μία ἄλλη λύσις, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζει καὶ ὁ κ. Καφαντάρης ὀνομαζὶ ἐνέργεια δημοψηφίσματος μετὰ τὰ; ἐκλογὰ; καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἀλλὰ πῶς ἐννοεῖται αὐτὴ ἡ μετάθεσις τοῦ ζητήματος; Θὰ ὁηλώσουν κατὰ τὰ; ἐκλογὰ; οἱ ὑποψήφιοι, ἐὰν εἶ.ε ἢ ὄχι ὑπὲρ τῆς ἐνεργείας δημοψηφίσματος ἢ θὰ ἀφεῖῃ εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν αὐτῶν ἐπὶ τῆ βάσει τῶν συζητήσεων ποὺ θὰ διεξεχθοῦν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ν' ἀποφασίσουν δι' αὐτό; Ἐὰν συμβῇ τὸ πρῶτον, τότε τίθεται κατὰ τὰς ἐκλογὰ; πολιτειακὸν ζήτημα ἐπειδὴ ὑπὲρ τοῦ δημοψηφίσματος κηρύσσονται μόνον οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν πολιτειακὴν μεταβολήν.

Διὰ τοῦτο καὶ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τὸ ὁποῖον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θέλει νὰ τεθῇ ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους τοῦ τὸ πολιτειακὸν ζήτημα εἰς τὰ; ἐκλογὰ; διὰ τοῦ προχθεσινοῦ ἀνακοινωθέντος του κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς δευτέρας λύσεως νὰ ἀναταθῇ δηλαδὴ εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τῶν πληρεξουσίων μὴ δεσμευομένων ἀπὸ κομμίαν προηγουμένην δήλωσιν ἢ ἀπόφασιν περὶ τῆς ἐνεργείας ἢ μὴ δημοψηφίσματος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποὺ εἶνε ὁ σεβισμὸ; τῆς λαϊκῆ; κυριαρχίας; Ἰῶ; μόνον θὰ ἐρωτηθῇ ἡ ἱκανοποίησις τῆς λαϊκῆς θελήσεως ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας ὅταν τὸ ζήτημα ἂν θὰ ἐρωτηθῇ ἢ ὄχι ὁ Λαὸς θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ ἀνεπροσώπους τῶν ὁποίων ἡ γνώμη ἐπ' αὐτοῦ εἶνε ἀγνωστος; Καὶ ἀφοῦ εἰς μίαν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἄτειρος κόσμο;, καὶ φανατικὼς ἀκόμη ἀντιδρῶντες εἰς τὴν δημοκρατικὴν ἰδέαν διαφημίζουν ἐντυτοὺ ὡ; δημοκρατικούὺ.

Καὶ ἐπὶ τέλους διὰ ποῖον λόγον ν' ἀναβιωθῇ ἡ ἐνέργεια τοῦ δημοψηφίσματος;

Πιόσι ἡ ἐσωτερικὴ ἀντίθεσις ἐκ τῆς διαγμένου ἀναβολῆς ἢ παρατείνεται; Ἢ ὀξύνει τὴ; ἀντιθέσεω; ποὺ ὑπάρχει σήμερον ἐξ αἰτίας τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος; ὄχι μόνον δὲν θὰ παύσῃ μὲ τὰ; ἐκλογὰ; ἀλλὰ θὰ μεταδοθῇ εἰς αὐτὰ; καὶ θὰ χωματίσῃ πράγμα ἀνθμφοῦν τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα εἴτε θέλομεν εἴτε μή.

Μά; λέγουν ὅτι μετεκιογικῶ; θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε πλέον ψήφιμος ἡ συζή τησις καὶ πλέον ὥριμος ἡ σκέψις. Ἀλλὰ ἡ μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος δὲν εἶ.ε ἀφηγημένον ζήτημα. Θέγει ὄχι μόνον πεποιηθήσεις ρίζικὰς ἀλλὰ καὶ πλέστα συμφέροντα, καὶ δι' αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διεξιχθῇ ἡ ἐπ' αὐτοῦ σ ζήτησις κατὰ τρόπον ἀκαθηματικόν. Οὔτε σοβαρὸν καὶ ἄξιον πολιτικῶν ἀνδρῶν νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι σήμερον μὲν δὲν εἰμεθα ὥριμοι ν' ἀποφανθῶμεν ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος, θὰ εἰμεθα ὅμως μετὰ δύο ἢ τρεῖς μῆνας Ἠρχίσαμεν νὰ σκεπτόμεθα τὴν πολιτειακὴν μεταβολὴν εἰς τὰ 1915, τὴν ἀντιρρόσαμεν εἰς τὰ 1917 καὶ εἰς τὰ 1920 καὶ ἔκτοτε τὴν σκεπτόμεθα καὶ τὴν μελετῶμεν διαρκῶς. Ἐὰν ὕστερα ἀπὸ σκέψιν τοῦ ζητήματος ἐπὶ τόσων χρόνων, κατὰ τὸν ὁποῖον συνέβησαν τεμερὰ γεγονότα, συγκίνησα καὶ ἀνοίξουν καὶ τὸν τυφλὸν τὰ μάτια, δὲν ὡρισμόσαμεν, εἶνε ἀ ρετὸν νὰ κοπιάσωμεν. Δὲν θὰ ὡρισθῶμεν ποτέ.

Ἀλλὰ εἶνε καὶ ἄλλοι λόγοι πλέον ἢ σοβαροί διὰ τοὺ, ὁποίου; ἀποφεύγομεν τὴν ἀναβολὴν τοῦ δημοψηφίσματος μετὰ τὰ; ἐκλογὰ. Ἡ ἐνέργεια δημοψηφίσματος μετὰ μίαν ἐκλογικὴν νίκη καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς μέθην θὰ ἐξιστεν ἐντελῶς τὸ κῦρος τοῦ δημοψηφίσματος, πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἰμπορεῖ νὰ συμβῇ, ἂ ἐνεργηθῇ τὸ δημοψήφισμα προεκλογικῶς, μὲ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν, ἀπορῶ δὲ πῶς ὑποστηρίζεται τὸ ἀντίστεον. Ἐπὶ πλέον Δημοκρατία, ἐγκαθιδρυομένη ἀπὸ τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξήχετο πλειοψηφοῦν εἰς τὰ; ἐκλογὰ;, θὰ κατίστα αὐτὴν κτῆμα αὐ οῦ τοῦ κόμματος καὶ θὰ ἠτείλει νὰ ὠθῇ τὸ μέγιστον μέρος τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς αὐτὸ εἰς ἀντίθεσιν πρὸ; τὴν Δημοκρατίαν αὐτὴν. Ἔνῳ ἀντιστρόφω; ἡ ἀνακήρυξ ς τῆς Δημοκρατίας προεκλογικὼς μὲ τὴν λαϊκὴν θέλησιν παρέχει τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺ; ἀποκρούοντας σήμερον τὴν πολιτειακὴν μεταβολὴν νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς τὸ νεον πολίτευμα, μὲ ἄλλου; λόγου; εθνοεῖ τὴν ἐπὶ δημοκρατικῆς βάσεως ἀνάπλασιν τῶν κομμάτων.

Καὶ ὅπω; διευκολυνθῇ αὐτὸ, ἐζητήσαμεν καὶ ζητοῦμεν νὰ ἐνεργηθοῦν αἱ ἐγκυκλ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναλογικῆς ἀντιπροσωπείας.

Τοιουτοτρόπω; καὶ ὁ πολιτικὸ, μα; βίο θὰ ἀνεπλασθῇ καὶ συμφίλιωσι, θὰ ἐπέλθῃ καὶ τὸ Κράτο; θὰ εἶνε κτῆμα ὅλου τοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. Καφαντάρη; ὅμως δὲν παιοιρίζεται εἰς τὰ κατὰ τοῦ προεκλογικοῦ δημοψηφίσματο; ἀσφενῆ ἐπιχειρήματά του, ἀλλὰ διὰ νὰ πλήξῃ τὴν δημοκρατικὴν κίνησιν ἐπιδείκνυ ἀνυπάρκτου; κινδύνου νεας στρατιωτικῆ; δικτατορία; Πεγκαλισμοῦ. Εἰς αὐτὰ ἔχω ν' ἀπαντήσω τὰ ἑξῆς:

Ἡ πρόσωσις τῆς ἐνεργειας δημοψηφίσματος προηλθε ἀπὸ τὴν Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν καὶ τὴν ἠπαιθήσαν οἱ στρατιωτικοί. Οὐδέποτε παρεχωρήσαμεν ἡγεσίαν εἰς δημοκρατικοῦ ἀγῶνο; εἰς κίνεια. Δὲν νομίζομεν νὰ ὑπάρῃ κανεὶς κίνδυνο; Πεγκαλισμοῦ ἀλλὰ ἂν ὑπῆχεν ἡμέ; πρῶτοι θὰ ἀντεκασσόμεθα ἐναντίον αὐτοῦ καθὼ; καὶ ἀναντίον οἱουδήποτε ἄλλου εισμοῦ. Ἐκτυπήσαμεν τὸν Κωνσταντινισμὸν ὅσον κανεὶς. Ἐδείξαμεν ὁρκεῖν ἐὐαισθησίαν διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν συγκινεωμανεῖ; ἐξουσίας εἰς βάρο; τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἐκλεληεσμὸν τὴν Βενζελικὴν προσωπολατρεῖαν, ἢ ὁ τοῦ ἄλλο; τε ὀυσηρέσεα καὶ τὸν ἰδιον τὸν κ. Βενζέλον. Ἐκτυπήσαμεν καὶ τὴν σημερινὴν Ἐπανάστασιν ὁσάκις ἐνομίσαμεν ὅτι ἐκφέλεν. Εἶνε ἀσυγχώρητος ἀσέβεια πρὸ; τοὺ; μέχρι τοῦδε ἀγῶνας μα; καὶ ἡ ὑπόνοια μόνον ὅτι θὰ εἰμεθα διατεθειμένοι νὰ ὑποκύψωμεν εἰς νέαν δικτατορίαν οἱουδήποτε.

Ἡ συνεργασία μα; μὲ στρατιωτικοὺ; δὲν σημαίνει τὸ ἀντίθετον. Εὐρισκόμεθα ὑπὸ μίαν στρατιωτικὴν Ἐπανάστασιν εἰς τοὺ; στρατιωτικοὺ; ἐπιτρέπεται ἡ κίθοδο; εἰς τὰ; ἐκλογὰ; καὶ τὸ ζήτημα τοῦ πολιτεύματος εἶνε τόσον θεμελιώδες ὥστε δὲν εἶνε σωρὸν νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποκλεισθοῦν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν κίνησιν οἱ στρατιωτικοί. Πρέπει νὰ ἀπολνθῇ ἡ ὁ στρατὸς εἰς τὰ ἔργα του ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἐφόσον ἔρχομεν τὴν Ἐπαναστασιαν καὶ δὲν ἐπιμελχόμεθα εἰς ἀμιλὰ πολιτικὴν βίον.

Ὄχι μόνον τὴν συνεργασίαν τῶν στρατιωτικῶν καὶ μάλιστα στρατιωτικῶν πιραιρόντων μεγάλα; ὑπηρεσία; εἰς τὴν Πατρίδα εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὁμιλῶμεν, ἀλλὰ καὶ παντὸ; στοιχεῖου προερχομενου εἴτε ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων εἴτε καὶ ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλο κόμμα. Εἰς τὸν κ. Πάγκαλον πρὸ δίλιγων ἡμερῶν ἀνέθεσαν τὴν ἡγεσίαν τοῦ συνδυασμοῦ τῶν Φιλελευθέρων Θεσσαλονίκης.

Ἡμεῖς δὲ ἀναγωρίζομεν τοιοῦτον εἶδος ἀξιωμάτα καὶ δὲν εἰμπορῶ νὰ ἐννοήσω, ὅτι ὁ ἰδικὸ μα; ἀγὼν γίνεται ἀγωνιστικὸ λόγῳ τῆς συνεργασίας; μὲ τοὺς χθεσινοὺς ἀρχηγοὺ; τῶν συνδυασμῶν τῶν φιλελευθέρων ἢ καὶ ἄλλου στρατιωτικοῦ, πρὸ τοῦ, ὁποίου δὲν παρεκλίμε βάλωμ τε νὰ τονίσωμεν ὅτι ἐὰ. ἀτιμῶ, ὀμολογήσαμεν σωστὰ μα. Δημοκρατία Ἀττικὴν καὶ ὡ, πρὸ; τὴν καθέρωσιν καὶ ὡ, πρὸ; τὴν ἐμφάνισιν.

Ὁ κ. Κιρκινέζη; ἔκμι καὶ κάτι ἄλλο. Διὰ νὰ ἀνιχνεύσῃ τὸ πρὸ; τὴν δημοκρατικὴν κίνησιν ρεῦμα, ἠθέλησε νὰ ἐκμετευθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Βενιζέλου, στηριζόμενος εἰς μερικὰ; φράσε; ἐνὸ; ἀπὸ τοὺ; ρήτορα, τὰ ὁποῖα μετὰ πλείστων ἄλλων, μετεχόντων τοῦ συλλαλητηρίου, καὶ ἐγὼ δὲν θὰ ἤμην διατεθειμένος νὰ ὑπογράψω. Μεταξὺ φράσεις, ἀτυχεῖς, καὶ' ἐμὲ, δὲν ἠμποροῦν νὰ σκοφανεῖσουν ἕνα τόσον δίκαιον καὶ τόσον ἐπιβλητικὸν ἀγῶνα, ὅπω; ὁ Δημοκρατικό.

Ἂν τέλει ὀρέλιω νὰ δηλώσω ὅτι οὐδέποτε μετὰ τὸ 1915 ἐνεφανίσθην θερμὸ; ὑπέρμαχο, τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ. Ἔτσ; ἐὰν αὐτὴν τὴν ἔννοια ἀποδίδῃ ὁ κ. Καφαντάρη; εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα ποὺ ἔκαμα πρώτον καὶ τὸν συνταγματικὸν ὑποβρύσιον τοῦ Κωνσταντίνου, ἔκεινα κατὰ τὴ; ἐπαιόδου τὸν εἰς τὸν φρόνον τὸ 1920, ἀμέσω; μετὰ τὰ; ἐκλογὰ; εἰς ἐπὶ ἡλίου ὑπὲρ τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τοῦ θρόνου.

Ἂν αὐτὰ εἶνε ὑποσημῆ; τοῦ Βασιλικοῦ θεσμοῦ, ἐὰν ἀπὸ τὸ ὑποσημῆ.α. Ἀλλὰ ἄρ.. καιρίμα, δὲν εἶνε ἐκείνος ὁ ὁποῖος ἔγινε ὑπηρετικὸ, μετὰ τὸ 1920, ἀλ' ἐκείνο εἶ ὁποῖο ἔχοντ ἀπὸ ἐὼν βάσιμα; δηλαδὴ ἐκείνος κατεκήσας, ὁμόνον μετὰ τὸ 1920 οὐδὲν ἔτρεψεν ὁ;

Ο ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΣΑΛΠΙΓΓΑ"

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΕΝΤΙΜΟΝ ΑΓΩΝΑ

Ἀρ. 15095 — ΑΘΗΝΑΙ 9 Νοεμβρίου ὥρα 10.30 μ. μ.

«ΣΑΛΠΙΓΓΑ»—Μυτιλήνην

Ἐξακολουθήσατε ἔντιμον ἀγῶνα ὑπὲρ Δημοψηφίσματος. Διαφωνοῦντες σιωπήσωσιν ὑπὸ πίεσιν δικαίου.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ **ΚΟΝΔΥΛΗΣ**

ΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΠΟΚΗΡΥΣΣΟΥΝ ΤΟΝ ΣΟΦΟΥΛΗΝ & ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 7.— Αἱ Φιλελεύθεραι Ὀργανώσεις ἐδημοσίευσαν τὴν κάτωθι δήλωσιν

ΔΗΛΩΣΙΣ

*Αἱ Φιλελεύθεραι Ὀργανώσεις, τῆς Θεσσαλονίκης, συνελθοῦσαι εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν καὶ λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τὰ εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον ἀναγραφόμενα περὶ γνώμης καὶ κατευθύνσεως τοῦ Κόμματος, ἀποδιδόμενα δὲ εἰς τοὺς κ. κ. Καφαντάρην καὶ Σοφούλην, ἐπαλήθευσεν πῶς, οὐδεὶς μὴ συμμετέχοντες κἂν εἰς τὴν διεύθυνσιν

«Ἐκκλησία» | ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΚΟΙΝΟΣ

τόπο. σιγηθέντος ἀπαντῶν ὄχι μόνον εἰς τὰ Συγγράμματα ὅλα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐγχειρίδια τοῦ Συντάγματικοῦ Δικαίου εἰς ὁ καθορισμὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Σιέγματος ὡς κ ο υ μ β ό λ ο υ ἐ θ ν ι κ ῆ ς ἑ ν ό τ η τ ο ς καὶ ὡς χ έ γ γ υ ή σ ε ω ς τ ῆ ς ἐ σ ω τ ε ρ ι κ ῆ ς ε ἰ ρ ή ν η ς».

Ἐν Ἑλλάδι ἐκ τῶν πρώτων ἀνέπτυξε τὸ θέμα ὁ ἀείμνηστος εἰσηγητὴς τοῦ Πολιτεύματος ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει τοῦ 1862 ὁ ποτὲ Ν. Σαρίπολος, προκειμένης συζητήσεως περὶ καθορισμοῦ τοῦ τίτλου τοῦ ἐκλεγησομένου Βασιλέως ὡ. Βασιλέως οὐχὶ τῆς Ἑ λ λ ά δ ο ς ἀλλὰ τῶν Ἑ λ λ ή ν ω ν ἤτοι ὁ ὁμόθρησκον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐλευθέρου τε καὶ δουλωμένου.

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ περὶ Σ υ ν τ α γ μ α τ ι κ ο ῦ Δ ι κ α ί ο υ (1874 τόμ. Ι σελὶς 231 καὶ ἑφεξῆς) καθορίζων τὰ καθήκοντα τοῦ Βασιλέως τὰ αὐτὰ ὑποστηρίζει.

Ὁ δὲ πολὺς Mermeix ἐν τῷ θαυμασίῳ του ἔργῳ «L'Angleterre inconnue» καὶ ἐν τῷ κεφαλαίῳ «La Couronne» ἀναπτύσσει θαυμασιάστατα καὶ ὡς κύριον ἔργον τοῦ Ἀγγλικοῦ Σιέγματος τὸ καθήκον του τὰ εἶναι «τὸ ζῶν σύμβολον τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος καὶ τῆς ἑνότητος ἁπασῶν τῶν χωρῶν τῶν ἀποτελουσῶν τὴν Ἀὐτοκρατορίαν».

Τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνουσι καὶ ὁ πολὺς Esmein καὶ ὁ βαθὺς Duguit.

Συνεπῶς δὲν ἀναπολύπτει τὴν Ἀμερικὴν ἐκείνος ὁ ὁποῖος ἐπαναλαμβάνει ταῦτα ὅταν θέλῃ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς Συνταγματικῆς Βασιλείας.

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα εἰς ἀπάντησιν τῶν ὅσα ἔγραψεν ὁ «Ἐλ' Λόγος» ὅτι ὁ κ. Παρίσης ὑπεδήρεσεν ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ κ. Π. Ἀραβαντινοῦ τὸ καλύτερον, ὡς λέγει, ἐπιχείρημα κατὰ τοῦ Βασιλικοῦ θεσμοῦ.

Η ΓΑΛΛΙΑ
ΚΑΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6.— Ὁ «Χρόνος» δημοσιεύει εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον ἀνακοινωσιν, προφανῶς ἐμπνευσμένην, τονίζουσαν ὅτι ἐν Γαλλίᾳ εὕρονται ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀποφύγῃ περαιτέρω ἀνωμαλίας καὶ ταραχάς. Αἱ ὁδηγίαι ὅμως τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως, προσθέτει τὸ ἀνακοινωθέν, ἐπὶ τῆς συντελουμένης ἐν Ἑλλάδι δημοκρατικῆς κινήσεως, ὀφείλουσι θὰ ἔκρεπε νὰ ἐμπνευσθοῦν ὡ; ὑποστήριξις τῆς Γαλλίας πρὸς τὸν Βασιλέα ἐνωνίου τῶν ἐν Ἑλλάδι δημοκρατικῶν.

Ἡ Γαλλία, τονίζει τὸ ἀνακοινωθέν, ἀποφεύγει πᾶσαν ἀμφίλυν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὁ γαλλικὸς λαὸς δὲν ἠσμονεῖ ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἶνε υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Κάιζερ.

* *

Εὐθύτερα περίληψις τοῦ ἀνωτέρω βαρυσημάντου ἀνακοινωθέντος τοῦ «Χρόνου» τῶν Παρισίων μεταδίδει τηλεγράφημα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορείου, ἔχον ὡ. ἑξῆς:

Παρίσιοι 6.—Ὁ «Χρόνος» γράφει ὅτι ἡ σύνταξις τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ παρόντος τας δηλώσεις τοῦ ἐν Ἀθήναις Γάλλου πρεσβευτοῦ δὲν δεσμεύουν διόλου τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ σιάσις δύναται νὰ συνοψισθῇ ὡ, ἑξῆς:

Πρῶτον, ἡ Γαλλία οὐδόλως ἐννοεῖ ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος.

Βον, ἡ Γαλλία εὐχεται ὅπω; τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς συμφέροντα ὡ; καὶ τὰ τῶν ἄλλων χωρῶν μὴ ὑποστῶσιν οὐδεμίαν βλάβην ἀπὸ ταραχὰς ἢ συρράξεις. Εἶνε ἀνακριβὲς ὅτι αἱ ὁδηγίαι τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὑπονοοῦσιν οἱανδήποτε ἰδέαν δυναμένην νὰ ἐρμηνευθῇ ὡ; ὑποστήριξις διδομένη εἰς τὸν Βασιλέα ἐναντίον τῶν ὀπαδῶν τῆς Δημοκρατίας, διότι τοιοῦτον θ' ἀπετέλει ἀνάμιξιν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ὑποθέσεις. Ἄλλως τε τὸ Γαλλικὸν κοινὸν συσκόλως θὰ ἐλησμόνει, ὅτι ὁ νῦν Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἀνεψιὸς τοῦ Κάιζερ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ὁ Ἰάκωβος Ἰακώβου κάτοικος Μυτιλήνης δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον Μυτιλήνης ἠτήσατο τὰ τῷ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνέργεια τῶν νομίμων διατυπώσεων πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς διαζυγίου ἀπὸ τῆς συζύγου του Προσεφόνης, τὸ ἐξ ἧς ἐγηθὲν Πρωτοδικεῖον ἐδέχετο τὴν αἴτησιν ταύτην διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 825 (23) ἀποφάσεώς του καὶ διέταξε ἵν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους δημοσιευοῦν τῆς.

Μυτιλήνῃ τῇ 7 Νοεμβρίου 1923

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Γ. Δεξιάδης

πως διαφωτίσουν τὴν κοινὴν γνώμην καὶ κατευθύνσουν τὸν Λαὸν ἀριμώτερον διὰ τὴν Δημοκρατίαν, ἀλλὰ καὶ κατηγοροῦν ἐκείνους ποὺ ἐκράτησαν ὑψηλὰ τὴν δημοκρατικὴν σημαίαν καὶ ἐπὶ τῆς Κωνσταντινιᾶς τρομοκρατίας καὶ κατόπιν παρὰ τὴς ἐλληνικὰς προγραφὰς τῆς διευθύνσεως τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ὅτι δὴ θεν σήμερον ἐπιδιώκουν τὰ ὁρέψουν τοὺς κρατοῦς τῆς προσφάτου νίκης πρὸς ἰδιοτελεῖς σκοπούς.

Ἡ μεγαλυτέρα ἀρετὴ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν εἶνε νὰ λέγουν τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν Λαόν. Εὐκόλως ἠμορεῖ νὰ γίνῃ ἐντιμότερος ποῖος ἐτήρησεν τὸ ἀξίωμα αὐτὸ ἀπαρεγκλίτως»,

Η ΕΝΟΧΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

[Δημοσιεύομεν σήμερον τὸ ὑπὸ τῆς Λογοκρισίας διαγραφὲν ἄρθρον τοῦ Στρατηγοῦ Παγκάλου ὡ; χύον ἄτλεπον φῶς ἐπὶ τῆς κατιστάσεω; :

Πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ 1909 ἀγωνιζόμενοι ἐναντίον τῆς Ἀπολυταρχίας καὶ τοῦ Μοναρχισμοῦ ἐνομίσαμεν ὅ τι τὸ Αὐλικοπολιτικὸν συγκρότημα τοῦ Κωνσταντινισμοῦ ἔδωσε τὴν τελευταίαν του μάχην. Ὅτι ἡ ὁ ὁ τελευτὴ; σπαμὸς τοῦ ἐκπνεύσαντος τέρατος. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν ἐξεφράσθη τὸ ἐνδιαφέρον καὶ κεῖ ἡ; σεγμὴν πολλῶν ἐπισήμων καὶ μὴ στρατιωτικοπολιτικῶν παραγόντων ἔρεμον τὰ γόνατα καὶ ἡ καρδίαν ἀπελπῆθη παρ' ἡμῶν τὸ κ'νημα.

Ὁ Μετοξᾶς, ὁ Βαμβέτσος, οἱ Κωνσταντινόπουλοι, οἱ Τσόντοι, οἱ ἐπίστροφοι καὶ πάντα τὸ ποικίλωνμα μέλη τῆ; κωνσταντινῆς σπείρας ἦταν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Οἱ Γοιοι ἀθρωποι τῶν Νοεβριανῶν, των ἐπιστατικῶν, τῶν δολοφονιῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς καταστροφῆς ἀπεφάσισαν τὰ πείξουν εἰς ἐν ὕψεταον ἀπὸ τὸ περίφημον πρόγραμμα των τῆς μικρᾶ; καὶ ἐντίμου Ἑλλάδος.

Δύο ὑπαξιωτικὰ τοῦ Βασιλέως φυλιζίονται ὡ; δρῶντα πρόσωπα τοῦ κινήματο, τὰ ἀεροπλάνα ἀπαλίζοντοι ἀπὸ τὸ Τατοῦ ὑπὸ φάλαγγος ὅλης αὐτοκινήτων, ἐνῷ ὁ ὑποπλοίαρχος κ. Ὀλυμπίου ἐπιβαίνει τοῦ ἀεροπλάνου, τὸ Βασιλεὺς ἠρέθη τὴν ἀπικράτησιν τῶν σταυιαστῶν! »

Τί ἐννοεῖ ὁ κ. Πρόεδρος διὰ τῆς φράσεως: ἀπίλυτος ὀυδετερότης; Καὶ κατὰ ποῖον τρόπον φρονεῖ ὅτι ἡ ἐξαίρεσις ἡ ἐνοχὴ τοῦ Βασιλέως, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐξόχης τοῦ πρὸς ἐπικράτησιν τῆς σεάσεω; καὶ τῆ; ἐνεργοῦ δράσεω; ἀπέναντι τῶν φίλων καὶ προσκεμένων αὐτῷ προσώπων τῆ Αὐλῆ τοῦ; Ὁ ἴδιος; ἀρκεῖ τάχα διὰ ὁ Βασιλεὺς θὰ ἔτυχε τὴν σπάθην ὅπω; καθ' ἑαυτὴν τῶν ἀπέναντι; τῶν ἀπέναντι, οἵτινες ὡ; ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατέσταν τὰ ὅπλα εἰς τὴν πρώτην βολὴν τοῦ πυροβολικοῦ. Ἐξ Ἰδιοσυγκρασίας καὶ κληρονομικότητος δὲν ἀνήκει εἰ; τὴν τάξιν ἐκείνων, οἵτινες τίθενται ἐπὶ κεφαλῆς τὴν στιγμὴν τοῦ κινδύνου.

Τὰ ἀνωτέρω γεγονότα καὶ ἕτερα χαρακτηριστικὰ ἐνέργειαι τῆς Κυβερνήσεως ἀποδεικνύουσιν ὅτι οἱ ἐξαγγελθέντες πρὸς τὸν λαὸν ὑποσχέσεις δὲν πρόκειται νὰ τηρηθῶσιν. Ὁ Ἀπολυταρχισμὸς καὶ οἱ ἐνοχοὶ δὲν θὰ κτυπηθῶσιν εἰς τὴν ρίζαν τὴν οὔσαν τὴν φοράν αὐτήν.

Ἐνῷ οἱ τάφοι τῶν χιλιάδων θυμάτων τοῦ Κωνσταντίνου ἐν Μ. Ἀσίᾳ εἶνε ἀκόμη νωποί, καὶ κατηγοροῦν τὰ ἐρείπια τῆ; Σμύρνης καὶ τῶν Κυδωνιῶν καὶ αὐτὴ ἡ στιγμὴ δὲν ἐξηράνθη ἀκόμη τὸ αἷμα χιλιάδων θυμάτων τοῦ χθεσινοῦ ἀδελφικοῦ σπαραγμοῦ, διαστρεβλοῦνται τὰ γεγονότα, διαδίδονται ψεῦδη καὶ διαστρέφεται ἡ ἔννοια ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅπως συγκαλυφθῇ ἡ ἐνοχὴ τοῦ κ. ἐνόχου, τῆς Ἀλῆς.

Ὁ Στρατὸς, ὁ Στόλος καὶ ὁ Λαὸς γνωρίζουν σήμερον τὴν ἀλήθειαν. Τὸ τηλεγράφημα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ θωρηκτοῦ «Ἀθήνας», δι' οὗ ζητεῖτο εἰρωνικῶς νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ Μεταξᾶ Βαμβέτσος, ἀντικατοπτρίζει σαφῶς τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὸ φρόνημα τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῆς Κοινῆς Γνώμης.

Ὁ Λαὸς γνωρίζει τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀξιοῦ νὰ τῷ δοθῇ τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ τὴν γνώμην του. Δὲν εἶμεθα ἡμεῖς οἵανες ζητοῦμεν νὰ ἐπιβάλωμεν διὰ τῆς βίας τὴν ἰδικήν μας.

Δὲν ζητοῦμεν τὴν ἀλλαγὴν τοῦ πολιτεύματος διὰ τῆς βίας.

Ὄχι! Ζητοῦμεν ἀτλῶς τὸ φῶς καὶ τὴν ἐλευθερίαν. Ἐλευθερίαν τοῦ λόγου, ἐλευθερίαν τύπου, ἐλευθερίαν τῆς ἀποφάσεως. Ζητοῦμεν ἄμεσον δημοψήφισμα διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ πραγματικὴ θέλησις τοῦ Λαοῦ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆ, Δυνασταιεῖς. Ἀλλὰ ζητοῦμεν καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἀνεκηρέασιν ἐκδηλώσεων τῆς θελήσεως ταύτης.

Ταχθέντες παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἐπαναστάσεως κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν, ὅπως ἀποτρεπῇ ὁ κίνδυνος τῆς Μεταξικῆς καταστροφῆς, ἔχομεν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἀξιώσωμεν παρὰ τῆς Ἐπαναστάσεως: Τὴν ἐνέργειαν δημοψήφισματος, ἤτοι δηλωθῇ ἀν ὑπάρχῃ ἢ ἐμπιστοσύνη τοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν Δυναστείαν, ἤτις ἐγκειτο πρόδηλος τοσούτων συμφορῶν εἰς τὸ Ἔθνος.

Στρατηγὸς Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Χθὲς τὸ Κακοκρουδικεῖον κατεδίκασεν εἰς 2 ἔτων φυλάκισιν τὸν Ἐμμ. Σαλτέλην κατηγορούμενον ἐπὶ πλαστογραφίᾳ.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Τὴν 15 τρέχοντος θὰ ἐνεργηθῇ εἰς τὴν Νομαρχίαν διαγωνισμὸς πρὸς κατασκευὴν 4 ὑδάτων γραφείων τῶν Ὑπολογιστῶν Σπαρτάκης καὶ Δήμου.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Σήμερον ἐνεργεῖται εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον ἡ κλήρωσις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 2ας Δεκεμβρίου.

ΝΕΟΣ ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα του ἀπὸ τῆ; χθὲς ὁ νέος Λιμενάρχης Μυτιλήνης κ. Κ. Οἰκονομόπουλος.

Ὁ κ. Οἰκονομόπουλος τυγχάνει εἷς τῶν ἀρίστων ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ κλάδου, ἡ δὲ ἐλογή του δι ἐν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Λιμεναρχείου Μυτιλήνης ἐπεκροτήθη παρ' ἁπάντων.

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΣΑΠΦΩ.— Ἀπόψε ἡ θεατρικὴ ἔπαιρις τοῦ κ. Δ. Βερώνη μὲ τὴν «Βασκοπούλαν». Αὔριον Κυριακὴν δύο κινηματογραφικαὶ παραστάσεις.

«ΑΛΚΑΙΟΣ». Αὔριον δύο κινηματογραφικαὶ παραστάσεις.

Ἀριθ. 976ΑΠΟΛΕΙΚΤΗΡΙΟΝ Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 7 Νοεμβρίου 1923 ἔτους ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 4 μ. μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸ, κλητὴρ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν Π. Παναγιωτόπουλος τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ Δικηγόρου Δ. Πιούλου πληρεξουσίου τοῦ ᾳΝεοκλέους Χρ. Γιαννέλη κατοίκου Μυτιλήνης μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Κίσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν τὴν ἀπὸ 3 Νοεμβρίου ἐν. ἔ. ἀγωγὴν κατὰ τῆς Νικολίς Χανούμ χήρας Μουμτὰζ Βεῖ υἱοῦ Ἀχμὲτ Βεῖ ἀγνώστου διαμονῆς, ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, δι' ἣ; καλῶν αὐτὴν εἰς ἐμπρόθεσμον συζήτησιν αἰτεῖται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγὴ του. 2) Νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ ἐναγομένη ἵνα τῷ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τῶν 1500 δραχμῶν δι' ἀποφάσεως προσωρινῆς ἐκτελεστῆς, μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸ; 9 ο/ο ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ γραμματίου μέχρι ἐνεχλοῦς ἐξοφλήσεως καὶ ἵνα καταδικασθῇ εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνη καὶ ἵνα ἐκδικηθῇ ἀμοιβῆν. Ὁ Κισαγγελεὺς Α. Ἀλεξανδρόπουλος, Ὁ Δ. Κλητὴρ Π. Παναγιωτόπουλος ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθεντικὸν ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος Δ. Πιούλου.

ΑΥΡΙΟΝ Κυριακὴν κυκλοφορεῖ

«Ο ΕΦΕΔΡΟΣ»

ὄργανον πραγματικῶν τῶν Δεσβίων καὶ προσφύγων ἐφέδρων. Ἀρθρογραφία σύνταρα Φοβεραὶ ἀποκαλύψεις.

ΠΡΟΣΚΑΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται οἱ Ἐργοστασιάρχαι Ἐλαιοτριβεῖων ἀπάσης τῆς Νήσου ὅπως προσελθοῦσιν τὴν 18ην Νοεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς σύσκεψιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ ὑπερασπίσεων τῶν δικαιωμάτων των.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 7 Νοεμβρίου 1923

Ἡ Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δυνάμει ἰδιοχείρου διαθήκης τοῦ πατρός μου Ἐμμ. Περρῆ χρονολογουμένης ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1916 κατασεσημένης ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ Γέρας καὶ δημοσιευθείσης ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Μυτιλήνης τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1920 (ἀριθ. Πρακτ. 56) εἶμαι κληρονόμος κατὰ τὸ ἑ. δέκατον ἕκτον ἐπὶ παντὸς στοιχείου περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός, μου.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ συγκληρονόμοι μου διαπραγματεύονται μονομερῶ, ἐν ἐκποίησει τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Βρυσᾶς κειμένων ἀκινήτων κτημάτων καὶ ἐλαιοτριβείου κληρονομικῶν καὶ ἐπιδίδω, ὁηλῶ εἰς πάντας τοὺς ἀγοραστὰς ὅτι ἡ τυχὸν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν μεταβίβασις τῶν ἐνλόγῳ ἀκινήτων θὰ εἶνε ἄκυρος ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἑ. δέκατον ἕκτον 1)16 ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπ' αὐτῶν καὶ πρὸ, γνῶσίν των.

Ἐν Μυτιλήνῃ 9 Νοεμβρίου 1923

Μερόπη Χαρ. Κανσάνη

το γένος *Ἐμμ. Περρῆ*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Καθήκον θεωρῶ ἀναφαίτητον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς προς τοὺς κατοίκους Πολυχνίτου καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς κ. κ. Γ. Μαφάκην, Ν. Κεφαλληνὸν, Βίρηνοδίσην, Γηλεγραφητὴν καὶ οἰκογένειαν Π. Λάμβᾳ, ἀπείρους εὐχαριστίας μου, διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ἀληθὲς, ἐνδιαφέρον κατὰ τὰς τραγικὰς στιγμὰς τοῦ θανάτου τῆς φιλτάτης μου μητρός.

Ἐν Πολυχνίτῳ τῇ 7)10)23.

Φιλαρέτος Μαγγίνας

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ

Ὁ ἐκ Σμύρνης καὶ γνωστὸς παρ' ἡμῖν ἀγγλοδιδάσκαλος κ. Ἀνε. Σταυρινίδης, παρειδίδει μαθήματα Ἀγγλικῆς διὰ τοῦ μᾶλλον εὐμεθόδου τρόπου, διὰ τῆς ἀκριβοῦς προφορᾶς τῶν λέξεων καὶ μὲ ἐλαχίστην ἀμοιβήν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδίῳ. Συνοικία Βουναράκι, ἔναντι φωτογραφεῖου Φρῆς. 3—5

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Σάλπιγγος»

τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

Ἀριθ. 1981 ΑΘΗΝΑΙ, 9 *Νοεμβρίου* *Ὥρα 11 μ. μ.*

ΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΜΑΣ

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀφιχθεὶς εἰς τὴν Στοκχόλμην ἐπέδωκε τὰ διαπιστευτήριά του.

ΛΕΠΤΟΜΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ἐγκόσθησαν ἀγνώστοι λεπτομέρειαι περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐσχηματίσθη ἡ ἔκκρηξις τοῦ κινήματος ἐν Ἀθήναις. Οὗτοι εἶχον κρυφίως ἀναστατωθῆ οἱ σύλλογοι τῶν Ἐπιστρατῶν ἡ δὲ ἀρχηγία των ἀνετέθη εἰς ἕνα τῶν πρόσωπα ὑπὸ τὴν γενικὴν Διοίκησιν τοῦ Καπετὰν Βάρδα. Κατὰ τὸ ἀνακαλυφθὲν σχέδιον εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ ἐνηργοῦντο σφαγαί,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀντιπρόσωποι τῶν Δημοκρατικῶν ἀναχωροῦν εἰς τὰς ἐπαρχίας πρὸς καταστασμὸν τῶν Δημοκρατικῶν συνδυασμῶν. Τοὺς συνδυασμοὺς Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης θὰ καταρτίσῃ ἡ Ἐπαναστασις.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ κατάστασις παραμένει ἀμετάβλητος. Ὁ στρατηγὸς Ὀλυμπίου συναντᾶται αὔριον μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΕΝΑΥΑΓΗΣΕ ΠΑΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

Ἡ ἀπότειρα συνενοήσεως Φιλελευθέρων καὶ Δημοκρατικῶν ἐναυάγησε τοῦ κ. Παπανασταίου ἀρνηθέντος πᾶσαν συνεργασίαν.

ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Ὁ στρατηγὸς Κονδύλης ἀναχωρεῖ εἰς περιοδείαν ἀπὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου.

ΠΑΡΘΕΝΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

(Τηλεγραφικῶς)

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΛΕΩΝΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐλέγετο διὰ μαχῶν τὰ τοῦ κινήματος καὶ τελειώνει τὴν ἀπολογίαν του ὡ; ἑξῆς:

«Κύριοι Δικαστεί. Ἡ ἐξωπολογήσις μου ἐτελείωσεν. Οὐδὲν γεγονὸς ἠγνόησα. Δὲν ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν ζωήν μου ἀλλὰ διὰ τὴν τιμήν μου Ἐπιθυμῶ νὰ κατέλθω εἰς τὸν τάφον ἄσπιλος ὅπως ἄπελος ἀκμῆς καὶ ἡ πρὸς τὴν πατρίδα μου ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν ἐπὶ 40 ἔτη ὑπηρέτησα.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΑΡΓΑΛΙΔΗΣ

Δὲν θὰ ἀνδιατρίψω εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Λεονάρδοπουλος.

Ἀποδέχομαι πλήρως τὰς συνέπειας τῶν λαβόντων χώραν.

Κατόπιν κύριοι ὅτι ἡ Πατρὶς ἐφωνάσθη ἐν κινδύνῳ ἀπὸ τὸν Μεταξᾶ καὶ τὴν φιλοδοξίαν τοῦ Πατρόλου. Ἀπομακρυνθέντος τοῦ Πατρόλου ἐπιστεύσαν ὅτι ὁ κινδυνος ἐξ ἀπόψεως παρῆλθε καὶ ἔμεινεν μόνον ὁ Μεταξᾶς κυκλωμένος μόνον ἀπὸ τὸν Ζάππην αἱ μετὰ τοῦ ὁποίου ὅμως ἀκόμη, μετὰ δόσεις ἀμπαιτήσεων.

Αἱ προθέσεις τῆς Ἐπαναστάσεως ἀγαθαὶ καὶ πατριωτικαί.

Πρόεδρος. Ἀφ' ὁ ἐλέχθη τὸν ἀρχηγὸ δὲ τοῦ ἐλέγετο τὰς ἀντιλήψεις σας;

Γαργαλίδης. Ὁ Πατρόλος ἐξεστόμισε τὴν Μακεδόνιαν ὅπου ἀπρίλης θὰ ἔδρῃ 60 ἔθνη. τοῦ δυνάτους ὅπου θὰ πίς, τὴ ὁμάδα αὐτὴν προσεθέτετο καὶ οἱ ἀξιωματικοί ὁ Πατρόλος θὰ ἐλληνόμεν τὸν Βενιζελισμόν.

Ἀναλαβόντες τὸ κίνημα ἐπιστεύσαν ὅτι ἀπηλλάγημεν ἀπὸ τοῦ, πολιτικοῦ (ἀλλ' ἡ πατρίδαν καὶ πρεσβεύομεν ἀπὸ τοῦ; ἀνθρώπους τοῦ Μεταξᾶ Πιθανὸν νὰ ἐπλήγῃν. Δὲν ἀνδιαφέρομαι διὰ τὴν ζωήν μου ἀλλὰ διὰ τὸ ὄνομα μοῦ 0" ἀφῆσα εἰς τὴν ἱστορίαν μου.

Πρόεδρος.— Ἀγνοεῖτε ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουν δύο κόσμοι ὁ ἕ εἰς θέλει τὴ βασιλεύσαν τὴν Ἑλλάδος καὶ ὁ ἄλλος τὴν δημοκρατίαν τῆς;

Γαργαλίδης.— Τῶρα ἐννοῶ.

Πρόεδρος.— Ὀμιλήσατε περὶ κόσμου Πατρόλου ἐν ὧ εἰς τὴν προκήρυξιν σας δὲν εἴπατε τίποτε ἀπὸ αὐτό.

Γαργαλίδης.— Πιθανὸν νὰ ἐπλήγῃν.

Ἀπελυθοῦσαν αἱ ἀπολογίαι τῶν ἄλλων κατηγορουμένων ἀφιοῦσαν εἰς πολὺ σημεῖα τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἀπελευθεῶν δὲ τὸ κίνημα ἡ ἀπόφασις τοῦ Μεξικάν.

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Γνωστοποίησις

Φέρονται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων τὰ κάτωθι:

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητηρίου Ρώμης ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου καλοῦνται οἱ κατοικοῦντες τὴν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν εὐρισκομένην Banca Italiana di Sconto ὅπως μεχρὶ τῆς 29 Δεκεμβρίου 1923 συμπεριλαμβανομένη, παρουσιάσωσι εἰς τὴν Κεντρικὴν Διεύθυνσιν Ρώμης, ἢ εἰς ὑποκαταστήματα τῆς Banca Nationale di Credito ἤτις ἀνέλαβε τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λόγῳ τῆς ὡ; ἀ.ω Τραπέζης, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ συστημένης ἐπιστολῆς; μὲ ἀπόδειξιν παραλαβῆς τὰ; αἰτήσεις των διὰ τὰ ποσὰ ἄτινα τοῦ; ὀφείλουσι.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὡ; ἀ.ω προθεσμίας αἱ ἀξιώσεις αὐτοῦ λογίζονται παραγεγραμμέναι συμφώνως τῷ Ν. Δ. 2020 τῆς 10ης Σεπτεμβρίου 1923 τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

Μυτιλήνη τῇ 7 Νοεμβρίου 1923.

Ὁ Ὑποπρόξενος τῆς Α. Μ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας

MICHELE FEDELI NESI

2—3

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΥΣ ΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀνογγείλω ὑμῖν ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 11 τρέχοντος καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἄρχονται τὰ ἐργαλεῖα τῆς Ζωγραφικῆς μου ἐκθέσεως εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Δημαρχείου, ἅ, ἐκεῖνας παρεχωρήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου. Θὰ τὸ σεφῆτὸν τιμὴν μου ἐὰν ἐπαρεστιόμενοι τὴν ἐπισκεψθῆτε,